

Núm. 1281 - Any XXVI

Epoca Segona

: 27 Setembre 1931 :

Ceretània

Número solt: 20 cèntfs.

Redacció i Administració:

Plaça Salmeron, 1
PUIG ERDA

*** Setmanari polític d'afirmació catalanista republicana ***

La realitat s'imposa

Quan, temps enrera, en època d'eleccions, proclamàvem la necessitat d'elegir homes eficients sense mirar els partidismes del moment, se'ns digué que adoptàvem aquests arguments per a fer-ne una positura electoral.

També afegírem que a les Corts Constituents no s'hi havia d'anar solament a fer oratòria, sinó a resoldre els problemes econòmics principalment, perquè com a realitats vivents s'imposarien als programes de partit i a la mateixa Constitució.

Desgraciadament els fets ens han donat plena confirmació. A les Corts Constituents s'hi han fet molts discursos; magnífics discursos. Però han deixat que s'anessin agreujant d'una manera lamentable tots els problemes; l'econòmic, el social, l'agrari, el religiós i fins el problema polític mateix.

I és que s'ha perdut el temps miserablement, perquè és una veritable utopia creure solament en la bona fe i no en la tècnica i en la eficiència per a resoldre'ls. La composició de les Corts actuals, —i del mateix Govern— ha privat encarar-se de cara a la realitat per no ferir les susceptibilitats dels programes de partits.

I la realitat —i s'ha de dir la veritat si es vol jugar net— està en la baixa persistent de la moneda, en la depreciació de tots els valors crediticis, en la completa desorganització de l'economia pàtria, i més que res en una fantàstica desorientació del que cal fer.

Prieto, el ministre més funest per la nostra República, ingènuament contestà a Alba, l'altre financier fracassat, que ell no veia cap Poincaré en el Parlament espanyol. Es evident.

Però nosaltres li recordarem que fora del Parlament, a aquest Parlament on no els hi deixà anar la demagogia imperant quan el període electoral, hi han homes que passats al Ministeri de Finances, farien tornar la confiança fugida i el crèdit de la Nació.

I no ho obtindrien perquè fossin d'un partit determinat ni perquè són fora del Parlament actual, sinó simplement perquè són eficients en la seva especialitat, tenen un pla i el tiren endavant sense dubtes ni miraments als partits polítics —ni al seu propi— i sols tenint en compte els interessos generals de la nació, que al cap d'avall són els únics que han de comptar.

De totes maneres, per les darreres notícies, sembla que va a una rectificació. Es diu que es va a crear una Conferència Nacional Econòmica, que servirà orientacions al Parlament.

Cal que tots eis ciutadans ens en felicitem; sobretot si aquesta Conferència està integrada pels homes que cal i vinguin del partit que vinguin. La gravetat del problema atany a la vida d'Espanya i és a tots els espanyols que interessa.

L'AFER de RIGOLISA

Punt final

Per una sola vegada volguérem trencar la nostra convicció de l'infutilitat de polemitzar amb «El Pirineo». Però es tractava del camí de Rigolisa, que és una qüestió local i de gran interès per Puigcerdà; per això CERETANIA no dubtà en intervenir hi volguent rectificar gratuïtes i fantàstiques suposicions.

Però ens hem convençut que el primer pensament era l'encertat. No es pot polemitzar amb un confrare que contesta pel mètode Ollendorf d'aprendre llengües:

—¿Vol parlar en francès?

—Tinc molta gana, avui!

Així és com polemitzar «El Pirineo». No es recorda que en una polèmica és, abans que tot, raonar. Fins, si es vol, amb raonaments subjectius que fatalment condueixen a conclusions diferents. Per força s'ha de partir d'un mateix fet que s'ha d'acceptar com a veritat mútua.

I «El Pirineo» acostuma a partir d'afirmacions pròpies, volguent que les coses siguin al seu gust i no com realment són.

La prova d'això és que en el número passat deia:

Primer.—«Excepto en estos últimos tiempos en que el Sr. Sert pretende cerrar al público, como lo demuestran las piedras amontonadas con tal propósito a ambos lados de la entrada del camino». Fals, puix que, des de l'endemà de la ja cèlebre entrevista, el Sr. Sert, tal com ho havia manifestat, va ordenar fer treure les citades pedres.

I continua: «Y los dos parterres construidos en la plaza de Rigolisa». D'aquest parterres ja en parlàvem en el nostre número anterior i ja deïem que no provenien «De estos últimos tiempos» sinó del temps de l'alcaldia del Dr. Pujol, del qual Ajuntament en formava part el Conseller Sr. Llanas que és precisament l'APOLOGIAT de «El Pirineo».

Segon.—Continua dient «El Pirineo»: Se verán privados de ellos los puigcerdaneses por culpa de los que con motivo de sus cargos están principalmente obligados a defender sus derechos».

Allò també és fals, puix ja dèiem en el nostre número anterior, que tant l'amic Olfau com l'amic Artisó estan disposats com ho han estat fins ara a defensar la propietat del camí de Rigolisa, ara que ni l'un ni l'altre veuen la necessitat d'entaular un plet al Sr. Sert per haver tingut l'atreviment, FA DOS ANYS de proposar-se tancar un camí. No creiem que a ningú se li ocorri de posar un plet contra un senyor que es proposava un fet, que no arribà a portar a cap.

Tercer.—Allò de pagar les despeses de conciliació, el seu Director Sr. Junoy, li explicarà com va anar, puix es veu que vostè no n'està gaire enterat.

Quart.—Diu «El Pirineo»: «yo que tras unos acuerdos municipales sobreviene un mutismo sepulcral en cuanto al cumplimiento de lo acordado se refiere». Fals també, tota vegada que es va discutir en les Sessions del Ajuntament, ara que el senyor... (anava a dir el seu nom) es deu creure que a Puigcerdà es celebren les sessions com en temps de la Dictadura. Es compren; com que viu a uns quants kms. qualsevol sap el que passa. I segueix «máxime si tenemos en cuenta que en el último «aplec» de Rigolisa, si no mienten las referencias, rompiendo la tradicional costumbre, de ser el Ayuntamiento quien contratara la música fué permitido que lo hiciera el propio Sr. Sert». Aquest és el punt que ens ha fet més gràcia, car demostra que no ens equivocàvem quan en el número anterior dèiem: que ara de la defensa se'n encarregava a un senyor que ni sap res de Rigolisa ni gairebé on se troba.

Podran dir-nos els Srs. Directors de «El Pirineo» quin any va ésser contractada la orquestra per l'Ajuntament? Documenteu vos, senyors, documenteu vos. Els que som fills de Puigcerdà sabem que mai l'ha contractada l'Ajuntament, sinó alguna Societat com «La Sardana», per exemple, o alguns particulars, alguns anys la «Comissió de Festes» i gairebé sempre el propietari de la «Masia» dita de Rigolisa, qui actualment es diu En Domènec Sert, com abans es deia En Fèlix Macià i Bonaplata:

Ens farà, doncs, la mercè de dir-nos

senyor director de «El Pirineo», qui és el desmemoriat: si és l'amic Artisó com vostès diuen o si són tots els redactors de «El Pirineo» que han intervingut en aquest afer?

Sext.—Es a dir que, escriure que «En una entrevista si ha fregit una gran pael·lada» és esclarecer i opinar? Bé homes, bé; ho deixarem així perquè mai ens ha preocupat el significat i la valor que els de «El Pirineo» vulguin donar als mots. Ara que ens atrevirem a aconsellar vos que no en feu massa us, car us podria portar algun disgustet.

La veritat només és una, i aquesta és tal com ha explicat CERETANIA, basant-se en els fets i en les realitats; no en soles suposicions.

I a n'hi ha prou de Rigolisa, doncs. Tots els ciutadans saben que els homes que formen els Ajuntaments són veïns de Puigcerdà i, com a tals, no permetran MAI una expropiació als drets del poble que són també els seus propis.

Carbons propis per a cuina i calefacció

els trobareu en els magatzems

Vda. de S. ARRO

TELEFONO, 35

Corrector
treu les taques
de tinta

LLIBRERIA Cerdana
Bourg-Madame

Dels altres

En el seu «Full de Dietari» diu En Carles Soldevila:

Els retrucs socials

Els esperits simplistes o els que sense ésser-ho tenen més afany de dir coses espantants que no d'assumir responsabilitats de govern, enfoquen els problemes en llur aspecte purament lineal, però els altres, ai, no poden imitar los. Encara que no vulguin, per una esma indeturable i insubornable, se'n van a mirar les coses per tots els cantons que tenen. I, naturalment, s'adonen que les coses són polièdricament complicades. Aleshores, llur pensament esdevé caute, no pas per por, ni per egoisme, sinó per previsió de retrops i de retrucs que els homes pertanyents a les menes que he al·ludit en primer terme no imaginin o no volen imaginar.

Un exemple. Res més lògic que aspirar a fer del treball una obligació nacional; res més plausible que el desig de crear entre tots els ciutadans d'un país el vincle de la col·laboració efectiva. Però així que penseu una estona en la conveniència de collar els caragols legislatius fins al punt de reduir al mínim el gremi dels ociosos, veieu sorgir un rengle interminable de complicacions.

Algunes d'elles ja són albiradores avui, que tot just entrem en la nova era. Noies de bona casa que havien adquirit per gust una educació seriosa, sota la influència dels nous corrents, es posen a treballar. No ho necessiten per viure. Què ocorre? Molt senzill: desbanquen amb relativa facilitat altres noies que no es troben tan ben preparades, que tal vegada no tenen una presentació tan afina, que no poden acontentar-se amb un sou petit... Resultat: la que menys ho necessita treu la feina a la que ho necessita més. Ha desaparegut una persona ociosa — un paràsit de luxe — i ha aparegut un nou «sense feina» un paràsit de necessitat.

Objectareu que aquests fenòmens ocorren perquè ens trobem dins una Repù-

PUIGCERDA LIBRERIA DOMENECH REVOLUCIÓN, 11 TELEFONO, 88

LIBRERIA: Corresponsal de las principales editoriales recibiendo continuas novedades en literatura castellana y catalana. Cualquier encargo de librería se le servirá con toda rapidez por estar en relación con los principales centros librerías.

DIARIOS Y REVISTAS: Venta y suscripción a «Las Noticias», «El Día Gráfico», «El Diluvio», «La Publicitat», «L'Opinió», «El Sol», «A. B. C.», «Ahora», «Crisol», «Blanco y Negro», «Nuevo Mundo», «Mundo Gráfico», «Crónica», «Estampa», «Cosmópolis», «La Rambla», «Mirador», «El Hogar y La Moda», «Lecturas», «El Consultor de los Bordados», «La Dona Catalana», «En Patufet», «Hoja Oficial de la Provincia de Barcelona», etc., etc.

RAPIDO SERVICIO A DOMICILIO

PAP LERIA Y OBJETOS DE ESCRITORIO: Tintas de las mejores marcas. Estuchería de lujo y corriente. Resmillería. Libros rayados de todas clases acopiándose encargos para rayados especiales. Material escolar. Sellos de caucho y metal. Plumas estilográficas de varias clases. Recomposición de plumas estilográficas. Artículos de dibujo y pintura. Representación de máquinas de escribir de las mejores marcas: consulte precios y pida una demostración práctica. Depositaria de TYPOLIEREBAND ideal para limpiar instantáneamente los tipos de las máquinas de escribir y sellos de caucho. Placas esmaltadas de todas clases y tamaños. Aparatos multicopistas y para marcar y timbrar. Lápices. Escribanías, etc., etc.

blica tímidament reformista i que si en lloc de pretendre crear a miques i bocins un nou Estat ens decidíssim coratjosament a tirar-ho tot a terra per bastir un edifici començant pels fonaments, aquests retrucs desapareixerien.

I bé: és això, precisament, el que no acabo de veure clar ni en la meva imaginació ni en la realitat russa.

Retallem de *La Veü*.

Acostumats a llegir només les vulgaritats i comentaris sense solta amb què s'han avesat d'afavorir nos els homes que avui dirigeixen les Finances espanyoles, la lectura de les manifestacions fetes per el senyor Cambó, a París, en ésser preguntat per un periodista, sobre els darrers esdeveniments d'Anglaterra, conforta l'esperit i proporciona un raig de llum per a guiar nos en una qüestió per els profans sovint massa fosca.

Com sempre, En Cambó ha parlat clar i entrant en el fons de l'assumpte. Tot-hom entén el que ell consigna sobre les causes de la baixa de la lliura esterlina i les seves probables repercussions. El seu domini d'aquesta mena de qüestions i la seva exposició resulten admirables, contrastant amb les vulgaritats amb què s'han expressat a Madrid els homes que més l'havien combatut.

Llegint la nota del senyor Cambó, hom té la sensació de trobar-se davant d'un home que sap de què parla i que està en condicions de dirigir i de resoldre les qüestions. Un home en qui cal tenir confiança, perquè coneix els problemes de temps, els segueix i els domina.

Recordo que fa molts anys, en una sessió interessantíssima del Congrés dels Diputats. En Cambó pronuncià un discurs notabilíssim sobre la qüestió dels ferrocarrils. Parlà ben a la vora de tres hores i, a malgrat de la naturalesa del tema que no es presta a «latiguillos» com els que ara encisen els diputats neòfits, la Cambra, tota plena, l'escollà amb la màxima atenció, i el seu discurs féu una impressió profundíssima.

En acabar el senyor Cambó, el que aleshores era ministre de Foment, un enginyer molt culte i ben discret, s'aixecà a contestar i digué només que no podia dir sinó que trobava que, qui hauria d'ocupar el seu lloc al banc blau, en lloc seu, era el senyor Cambó.

Una notable confessió semblant no es pot ni concebre tan sols en boca del senyor Prieto. Però és igual. A la conclusió hi arriba, de la mateixa manera, l'opinió pública.

La qüestió del dia

El problema «rabassaire», problema d'actualitat, està apassionant a totes les classes socials.

Va començar a iniciar-se a Catalunya fa uns deu anys, com a producte llavors, de campanya electoral, i en foren els propulsors els Srs. Companys i Aragay. Ja aleshores, s'enfocava la qüestió amb un vertader desconeixement de la realitat del problema, o sigui, de recerca de la part viable, com a solució. La pagesia catalana, afectada a les propagandes dels ciutadans esmentats, i per mitjà del periòdic «La Terra», consideraven, com a primordial inconvenient, el desconeixement dels propagandistes, que no sabien certament si un cep es plantava a la terra, o a una taula de café.

Llavors era plantejada la qüestió, en que la terra era del qui la cuidava; això, traduït al llenguatge vulgar. I insolentaven les masses pageses, promentent que si el seu protegit sortia diputat, convertiria en realitat aquesta seràfica hipòtesi.

Les Constituents presenten una reforma agrària, amb mires als latifundis existents encara a Espanya, i els nostres prohoms, propulsors de la campanya «rabassaire», l'énmollen acomodaticíament als aparceros nostres.

La interpretació d'un decret o llei pot

enmenar els passos per diversos viarans, sobretot quan aqueixos són mediatitzats, però és evident, que quan tenen la magnitud del present, i del que se'n ressent tan fortament la economia catalana, cal saber frenar, despullant-se de tota passió política, i no posar en joc uns interessos que poden portar sang i llàgrimes. Darrerament, el Sr. Anguera de Sojo, excel·lent Governador de Barcelona i millor jurisconsult, aclarà el decret 6 Agost, i posà de manifest les atribucions del propietari i les del aparcer. Més; va assenyalar la part punible, o encare que només fos il·lògica, de que no poden els aparceros quedar-se amb tot el fruit de l'anyada, per quan representa «prendre la justícia per la seva ma»; i això, ara i sempre, ha estat punible.

Són a centes les instàncies que plouen als jutjats, i ni un deu per cent, són cursades amb mà ferma, amb convenciment; les més, per les preguntes fetes pels demandants, i per la manca de requisits legals al presentar-les, que les fan inacceptables, diuen clarament, que són presentades «per que sí».

Han seguit als que fan la «revolució» de la terra —aforisme del dia— per companyerisme, i per que és ben còmode, certament, quedar-se amb lo d'ells i lo dels altres.

Precisen en un rebut que lliuren, que es fan càrrec de totes les parts; però jo no sé fins on té solvència el que el signa, car pregunto, si el vi parit i ja a les botes és venut, i ve determinat ben clarament el promig corresponent al propietari, pot l'aparcer pagar religiosament? si no pot fer-ho, per manca voluntària o acomodaticia de possibles, amb que cobra el propietari, la quantitat corresponent a la part que és ben seva?

Precisa seny i esperit de justícia, i que els homes dirigents de les masses no els manqui mai, per damunt de les conveniències polítiques, la més elemental consciència.

JONY

MOTORS SIEMENS

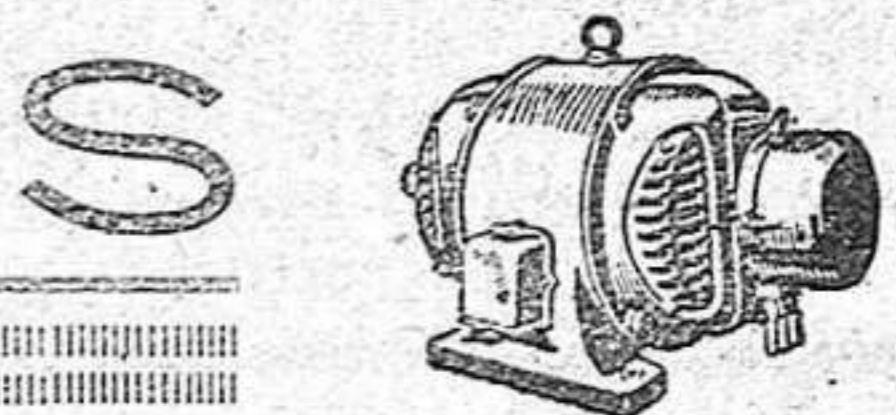
ELS MES CONEGUTS

Les referències que segueixen són una prova palesa de la immillorable qualitat d'aquests motors que no poden ésser superats per altres marques. Funcionen ja des de fa temps a satisfacció completa dels seus posseïdors. Aquesta es la millor propaganda.

Tots amb rodaments de boles i engrasatge per 2400 hores :: Garantia absoluta Demaneu detalls i preus de MOTORS i BOMBES "SIEMENS"

Llibertat, 3

Tel. 14-B

Isidre Forga 2 HP.
Francesc Palau 1.5 HP.
Antoni Estanyol 2 HP.
Ramon Salvat 3 HP.
Vidua Arró 4 HP. 2 motors
Granja Puigbó 2 HP.
Flequeria Romà 2 HP.
Pere Gisbert 4 HP.

Mas Florensa 5.5 HP. 3 motors
Leandre Padreny (Aja) 3 HP. 2 motors
Pere Martí 1 H. P.
Confiteria Reguant 1 HP.
Impremta Ceretania 1 H. P.
Senyor Munter 3 HP. 2 motors
Senyor Estivai (Ger) 5 HP.
Ricard Altimiras 1 HP.

J. REGUANT

RADIO ELECTRICISTA

PUIGCERDA

D'ES LLEIS MUNICIPALS

Sembla que ja fóra hora de que els Ajuntaments d'Espanya, poguessin sapiguer amb quina Llei municipal han de regir-se, si és amb la llei antiga o amb l'Estatut de la Dictadura. Nosaltres creiem que si hi ha d'haver a Espanya com arreu una Llei, val més que sia la que varen fer homes que amb lupinades o sense eren els representants del poble, que no que s'hagin de regir per un estatut, que elaborà el mai prou adulat Primo i l'estol de paràsits que l'envoltaven.

Nosaltres ens hem preocupat diverses vegades sobre aquest particular i ningú ens ha sapigut dir categòricament per quina de les dues lleis han de regir-se avui els Ajuntaments i, amb franquesa, creiem que ja fóra hora de que s'hagués donat solució a una cosa aparentment sense importància i que ha motivat vives discussions.

Nosaltres, en haver disposat el Govern Provisional de la República que es constituïssin els Ajuntaments segons disposicions de la Llei de 1877, i en veure que es suprimien les permanents (aquelles permanents on uns quants homes feien el que volien d'aquells xaiets que constituïen els Ajuntaments) i es tornava novament a celebrar les sessions en plé i a la vista de tothom, creiem que el cèlebre Estatut de la Dictadura (diem de la Dictadura perquè ningú el confonguï amb l'Estatut de Catalunya) se'n havia pujat al cel a fer companyia al seu amo o s'havia quedat a la terra lluny, però, de nosaltres, perquè els seus confeccionadors a l'exili o a la presó, que tots hi seran tard o d'hora, s'hi haguessin pogut anar entretenint, repassant-lo i corregint-lo perquè quan puguin tornar a manar (que no es gaire fàcil) ho sapiguessin fer millor; convençuts, doncs, de la seva supressió no fa gaire que ho discutim amb un senyor que, pel càrrec que representa, pot i deu saber-ho, el qual va dir-nos que estàvem equivocats, que una cosa és la constitució dels Ajuntaments i altra és la forma en què han de regir-se, resultant

de les seves manifestacions que havien de constituir-se segons la Llei municipal de l'any 1877 i regir-se segons les disposicions del de l'Estatut.

Un veritable galimaties, car si eren molts els Ajuntaments que es trobaven amb dificultats per haver de supeditar-se a les disposicions d'una Llei deficient, ara resulta que són el doble les dificultats en que es troben, puix ara han de supeditar-se a dues Lleis ben diferents l'una de l'altra i molt més fosca, al nos

trè entendre, més complicada i més deficient la última que la primera.

Resultat: que si abans la majoria dels Consellers no sabien el que devien, puix no tots tenen prou temps, ni prou capacitat, ni, fins molts, prou voluntat per a aprendre-s'ho, ara són una excepció els qui vulguin gastar-se el cap estudiant dues Lleis municipals i al últim no saber a quina han de creure.

XAVIER BONET

Ciudadà

Abans tenies el dret de parlar en català perquè ningú et podia obligar a parlar una altra llengua. Ara, segons l'article 4 aprovat per les Constituents, qualsevol funcionari públic et pot obligar a parlar en castellà.

"PALESTRA" A PUIGCERDA

Tal com estava anunciat, avui ha tingut lloc en el Teatre Ceretà, aquest acte de propaganda ciutadana.

El fet d'arribar tard alguns dels oradors que havien de prendre hi part, feu que el míting hagués de començar-se gairebé una hora més tard de l'anunciada, i gran part del públic s'anà retirant, restant, però, en començar, (a 1 del migdia) un auditori bon xic nombrós.

Prengueren part al míting les senyoretas Carme Espinosa i Rosa Ferrer—aquí sta darrera en substitució de la senyoreta Cadefau que es trobà indisposada— i els senyors Camil Bas, A. Bulart i Rialp i Ambrosi Carrion.

Obrí l'acte l'entusiasta català senyor Bas, qui d'una manera clara i precisa presentà «Palestra» com a escola de ciutadans lliures i forts, amaratats d'idealisme i d'amor a Catalunya. Recomanà les

inscripcions a «Palestra» a fi de que s'estenguí arreu de la nostra terra aquesta organització que agrupa a tots els bons catalans per a fer los hi sentir amb tota intensitat l'amor a Catalunya.

Prengué la paraula el senyor Bulart i Rialp, qui, després de fer nos una meravellosa exposició del que és i ha d'ésser el veritable català, feu una crida a la dona catalana per que amb la seva intel·ligència, amb el seu amor de mare i amb la seva voluntat a prova, ajudi a formar aquells ciutadans de demà per a que sapiguin i puguin prendre la defensa dels seus drets.

La senyoreta Rosa Ferrer ens parla del que ha d'ésser la dona dintre la societat; parla de les seves possibilitats i de l'interès amb que s'ha de prendre el sentit patriòtic per a contribuir a la formació d'un poble de ciutadans lliures i forts.

GRESHAM

FIFE ASSURANCE SOCIETY, LIMITED

FUNDADA A LONDRES FA 83 ANYS.

ESTABLERTA A ESPANYA FA 49 ANYS

Les reserves matemàtiques corresponents als Segurs que té en vigor a Espanya arribaren el 31 de Desembre de 1930, segons el seu balanç, a la important quantitat de Pessetes 30.057.061, la qual com consta en la Inspecció General de Segurs i Estalvis, es troba íntegrament dipositada a Espanya i invertida en sa totalitat en VALORS ESPANYOLS.

Demaneu detalls de les seves interessants combinacions a la Delegació de

JOAN MORENO

Carretera de Ribas, 37
RIPOLL

(Anunci autoritzat per la Inspecció General de Segurs i Estalvis)

Parla a continuació el conegut escriptor senyor Ambrosi Carrion. Parla de l'actualitat política i ens fa veure la nostra posició, No n'hi ha prou —diu— de portar l'ensenyà barrada i de cridar visca Catalunya per a creure's bon català; s'ha de saber què és Catalunya, conèixer-la. A això camina «Palestra»: a fer conèixer aquesta dolça mare nostra desconeguda de tants dels seus fills; a fer de tots els catalans uns bons fills que sàpiguen defensar-la i enallir-la.

Cloï l'acte la senyoreta Carme Espinosa. El seu verb fàcil i valent ens demostra la necessitat de la cooperació de la dona dins la política; l'home i la dona —diu— tenen cada u el seu camí en la vida, però, aquests camins són paral·lels i condueixen a la mateixa finalitat. Si junts treballen per a l'engrandiment i millorament de la llar petita, la casa, la família, han de fer ho també per la llar gran, la Pàtria.

Tots els oradors foren molt aplaudits i l'auditori sortí molt satisfet d'aquest acte de «Palestra» quin record frigarà a esfumar-se.

Rajoleria i Teuleria

RICARD TUSET

GRAN ASSORTIT DE RAJOLS
 :: DE TOTES CLASSES ::
 :: FABRICACIO ACURADA ::
 :: PREUS MODICS ::

Font d'En Lleres - Puigcerdà

Un retall del "Diario de Sesiones" de les Corts Constituents

El otro extremo que decía S. S. es con respecto al jefe superior de Policía de Barcelona. Señor Galarza, yo soy lo suficientemente noble y caballero para no haber nombrado a esa persona. Sabe S. S. que regañamos el jefe superior de Policía y yo por una cuestión electoral. *(El señor Galarza: Por una cuestión electoral, no.—El señor Ministro de la Gobernación: Nada electoral, nada electoral; eso no.—Varios señores Diputados: ¡Que se diga! Grandes rumores.—El señor Presidente agita la campanilla reclamando orden y silencio.—El señor Galarza pide la palabra.)* Lo voy a decir, que nada de particular tiene, aunque sea una cuestión reservada y personal. *(El señor Pérez Madrigal: Señor Presidente, cosas personales no se deben decir aquí. Eso en sesión sesión secreta.—Otro señor Diputado: ¿Cómo en sesión secreta? En sesión pública, que se diga.)* Yo lo quiero decir ahora. Voy a contar los hechos tal como fueron. *(Varios señores Diputados protestan.)*

El Sr. PRESIDENTE: El señor Jiménez tiene derecho a exponer los hechos que juzgue oportunos.

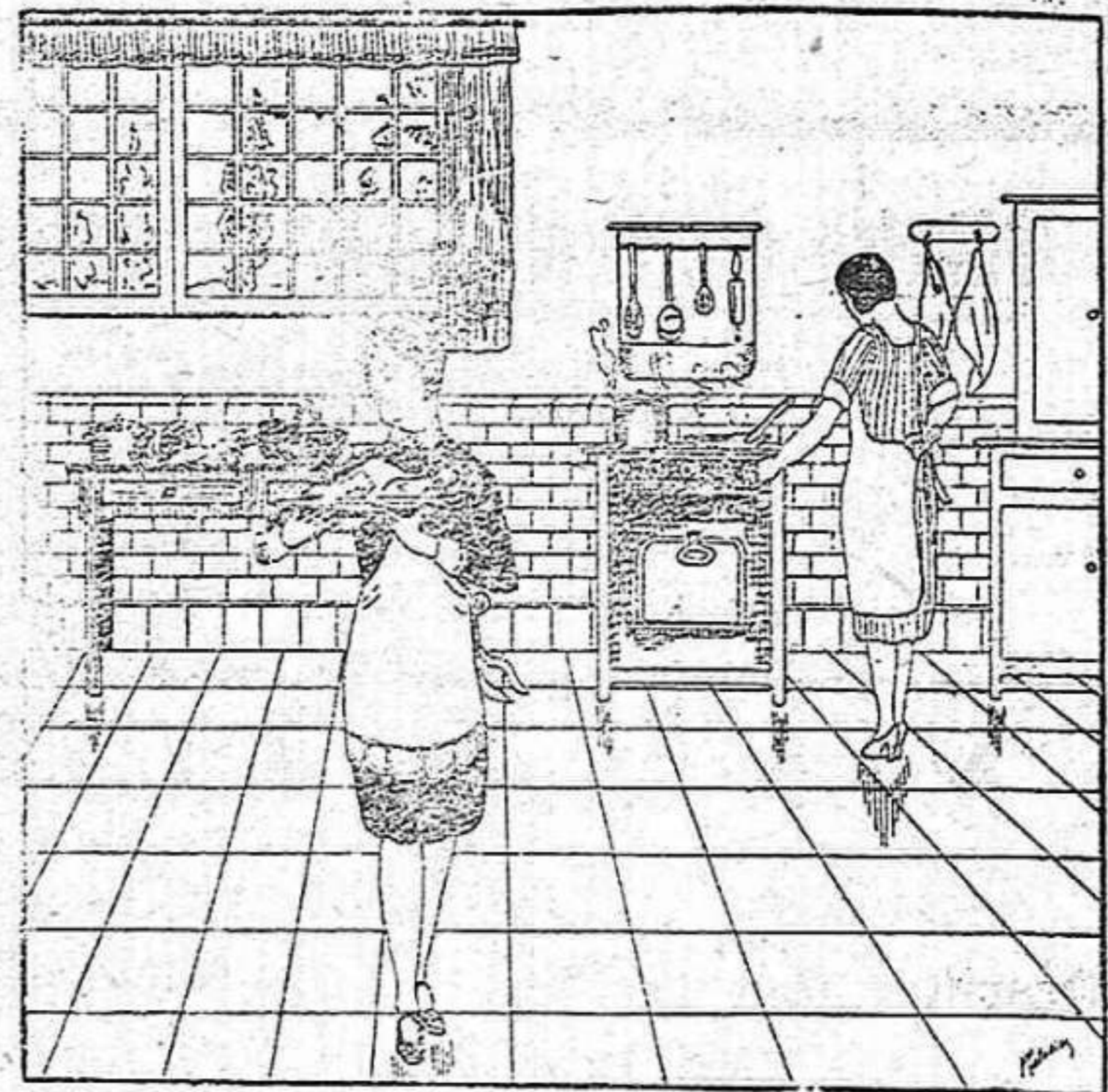
El Sr. JIMENEZ: Voy a exponerlos. En la primera elección que se celebró en Barcelona yo tenía un agente que se ocupaba de la distribución de personal, de esos que se llaman—soy poco ducho en estas cuestiones—interventores en los colegios electorales. A las tres de

la mañana se iba a celebrar la elección y fué detenido. No pude saber nada porque no se le permitió comunicar ni con el general López Ochoa, entonces capitán general de Cataluña, ni conmigo, amigo político suyo, ni con ninguna otra autoridad. A las dos y media de la tarde fué puesto en libertad. Vino a verme. Yo creí que se le había detenido por motivos electorales y acudí a la Jefatura Superior de Policía para exponer mi queja al compañero, no al jefe superior de Policía, y pude convencerme de que la detención no fué por causa electoral. Callé y marché a mi casa. Al repetirse la elección, siendo otra persona quien se iba a ocupar del nombramiento de mis interventores en los colegios, dió la coincidencia de que a las cuatro de la mañana del día de la elección fué también detenido. Ya no pude contenerme, porque era muy significativo el caso, y a las cuatro de la mañana comparecí en la Jefatura con la intención de ver si podía lograr la libertad de aquel hombre. Cuando llegué a la Jefatura Superior de Policía me dió el jefe superior: «No, le he detenido a ese hombre por cuestión electoral, sino porque va por ahí diciendo que sacar a una mujer de la Jefatura le ha costado 200 pesetas. *(El señor Galarza: Doscientas cincuenta.)* Doscientas pesetas medijo el jefe superior. *(El señor Madrigal: ¡Muy edificante todo eso!)* A fuer de hombre noble, porque no engaño jamás aunque me cueste la vida, le dije: «¿Quién es esa mujer?» Me contestó: «Fulana de Tal». Yo indiqué que era verdad. *(El señor Pérez Madariaga: ¡Hora histórica, las dos de la madrugada de las Constituyentes!)*

La brutícia, la incomoditat i la carrestia del carbó, us fan renegar de la vostra cuina....

Encara no us decidiu a comprar-ne una elèctrica?

Demaneu informes a les nostres oficines:

"Energía Eléctrica de Cataluña, S. A."

PUIGCERDÀ: Espanya, 7

VICH: Verdaguer, 14 i 15

La verdad, le ha costado, no 200 pesetas, sino 250, que he cobrado yo, (*Grandes rumores.*) Se quedó estático aquel hombre. «¿Cómo tú...?», me dijo. «Sí, señor», le contesté. «A mi bufete ha venido un cliente, me ha preguntado si podría ocuparme de la libertad de una ciudadana y he contestado que sí. Me ha preguntado el precio de mis honorarios, y en una minuta escrita hice constar lo que habría de costarle mi trabajo por la libertad de dicha ciudadana. Soy un hombre que trabaja en su bufete y que se hace pagar sus servicios. (*Grandes rumores. El señor Presidente agita la campanilla.*) Estoy diciendo la verdad. (*Continúan los rumores.*) Yo he cobrado mi factura. Le dije después que no tenía nada de particular que esa mujer, a la cual no conozco, con la que no he tenido relación ni trato, diga que le ha costado 250 pesetas el salir de la Jefatura Superior de Policía. Me permití manifestar al jefe superior de Policía en aquella discusión, delante de un testigo: «Estás procediendo ilegalmente, porque para hacer preguntas a un hombre sobre una cuestión que no es delicada, no es una hora oportuna las cuatro de la mañana para llamarle a declarar». (*Un señor Diputado: ¡Las dos!*) Entonces eran las cuatro. «Creo—le dije—que puedes conseguir lo mismo llamando a declarar a esa hora que cuando hayan pasado las elecciones y sean las cuatro de la tarde, hora del día.» En este terreno tuve yo, viendo su negativa, que decirle: «Tú eres más sanguinario que Anido y Arlequí». Y ya se descompuso y me descompuse yo también. (*Risas.*) Me echó de su despacho, y cuando yo salía de allí me dijo lo siguiente (*Risas*): «¿Cuándo deje de ser jefe superior de Policía nos veremos!» «Eso espero», contesté yo. Este es el hecho, señores. (*Varios*

señores Diputados: ¡Bien feo! He tenido yo buen cuidado...

El Sr. PRESIDENTE: Es bueno explicar las cosas, pero no insistir demasiado en ellas.

El Sr. PEREZ MADRIGAL: ¿Para qué? (*Rumores.*)

El Sr. JIMENEZ: He tenido buen cuidado de no nombrar al jefe superior de Policía de Barcelona

FUSTERIA

Ebenisteria Mecánica

Josep PADRENY

Es faciliten presupostos per a obres

BELLVER

(CERDANYA)

LIGNITS DE DAS

Excel·lent combustible

Preu limitat

Demaneu-lo a

JOAN PLANAS

DAS

Rajoles i teules de tota mena

COSME GINESTA
BELLVER (Lleida)

MODISTA

Necessita aprenenta

RAO en aquesta Impremta

RELIGIOSES.— Solemne frídum amb que la Rda. Comunitat de Carmelites Descalces celebra la festa de la seva germana, la Fior del Carmel, Santa Teresina de l'Infant Jesús, els dies 30 del corrent i 1 i 2 d'octubre:

Maí, a les 8: Missa cantada per la Rda. Comunitat.

Tarda a les 4: exposició major de S. D. M., trissagi i motets cantats pel chor de Filles de Maria, sermó pel Rnt. P. Estenislau Domènech, S. J. de la residència central de Barcelona, acabant amb solemne reserva.

Dia 3 d'octubre: Festa de la Santa, a les 10 solemne ofici.

Tarda: Trissagi i adoració de la Relíquia de la Santa, cantant-se els goigs de la Santa Missionera.

Joan nglada Vilardebó

ADVOCAT

Exercici en eis parits de Puigcerdá i Vich

Despatx a Vich: Riera 31 Telef. 103

Espaciosos solares en venta

con vistas a la Acequia. Cerdaña española. Enveitg y Latour-de-Carol

Razón: ESTEBAN ARRO
(Cas Aldrán)

RICARDO MASCLA

RECADERO

Alp - Bellver - Martinet

Puigcerdá y viceversa

Rech, 18-T. 10.302-Barcelona

Gráficas Ceretania - Puigcerdá

Fábrica d'Articles de Passamaneria

Fantasia i Novetat

EN SEDA ARTIFICIAL, LLANA,
COTÓ I METALL OR I PLATA

VENTURA I COT

L^{TDA.}

Despatx: Riereta 35 - 1er ::: Telèfon, 23351
BARCELONA

Galons · Agramans · Cordons · Trenes · Borles
Cintes per a elàstics, cinturons i lligacames

Especialitzats en Sarrells per a Vánoves · LAMPARES I TAPISSERIA
VENDES EXCLUSSIVAMENT AL MAJOR

CONFITERIA PASTELERIA

ALBERT BONET

(ANTIGUA DE RIU)

Elaboració dels «RECORDS DE PUIGCERDA»
Indispensables per a tota mena d'excursions,
viatges i berenars

GELATS ~ BISCUI TS · GLACÉ
Dolços especials — Pastes per al té
CROISSANTS ~ BRIOCHES

Tots els dies festius, venda de gelats individuals fins
a les 9 del vespre

Exclusiva dels Zwiebaks de totes classes per a
règim

La Confiteria BONET recorda a la seva clientela que
durant la temporada d'estiu serveix tots els

CHAMPANYS I VINS GELATS

CARRER MAJOR, 36 ::: TELÉFON, 47-A PUIGCERDÀ

BANC COMERCIAL DE BARCELONA

CAPITAL: 25.000.000 de pessetes, totalment desemborsat
 Casa Central: BARCELONA. Passeig de Gràcia, 3 i 5

SUCURSALS I AGENCIES:

Amposta, Arbós, Badalona, Berga, Figueres, Gandesa, Girona, Granollers, Igualada, Inca, Lleyda, Manacor, Manresa, Montblanch, Mora d'Ebre, Morrell, Olet, Palma de Mallorca, Port Bou, Puigcerdà, Ripoll, Sant Feliu de Guíxols, Santa Coloma de Farnès, Santa Coloma de Queralt, Seu d'Urgell, Tarragona, «Tarragona Bolsín», Tàrrrega, Torredembarra, Tortosa, Valls, Vendrell, Vich i Vilaseca

Totes les Operacions de Banca i Borsa

Comptes corrents comercials al interès de 2 i $\frac{1}{2}$ 0/0, a la vista

Imposicions a r dit al interès de 3 0/0 a 30 dies termini,

» » » » 3 $\frac{1}{2}$ 0/0 a 3 mesos termini

» » » » 4 0/0 a 6 mesos termini

» » » » 4 $\frac{1}{2}$ 0/0 a un any

Servei de la Secció d'Estalvi

S'abonen interessos a raó del

4 0/0 anual, en les llibretes a disposició, i

4 $\frac{1}{2}$ 0/0 anual, en les llibretes a venciment l'any.

Cambres Biudades amb Compartiments de Lloguer

AGENCIA A PUIGCERD :

Carrer Llibertat, 16

Tel fon, 81

HOTEL**Terminus**

== TOT CONFORT ==

Davant l'Estació del Transpirenenc
 Meravelloses vistes panoràmiques
 uina excel·lent - Servei acurat
 Habitacions esplèndides

PREUS RAONABLES

RICARD ALTIMIRAS

Telefon, 8 - PUIGCERDA

**DECORATS I TREBALLS
LLISOS DE GUIX**

Encanyisats ordinaris

Encanyisats met lics "SIMPLEX"

els més bons i pràctics

Tots els enguixats són acabats amb guix blanc superior

PREUS MÈDICS

Per encàrrecs:

MARCELI FUXET

BOURG-MADAME

 D biles tomad el
acreditado

El xir Callol

que da Vida y Juventud

Es } rápido
científico
agradable

**AVENIDA
SCHIERBECK**

Venta de Chalets

Pago a plazos y al contado

onstrucciones a gusto del
comprador o ya edificadas

Razón:

MIGUEL PONS Procurador

Puigcerd 

Gran Hotel - Restaurant

TIXAIRE

PUIGCERDA

Reformado completamenteCalefacción Central
en todas las dependencias del Hotel
Cuartos de baño y ducha

Gran confort

Luz eléctrica Garage

Autómnibus del Hotel a todos los trenes

Libertad, 3

Teléfono, 24

Almacén
de
Materiales
de Construcción

CEMENTOS

YESO

CAL HIDRAULICA

AZULEJOS

ETC. ETC.

FRANCISCO
BARNOLA

Rambla del Casino

PUIGCERDA

Peluquería
para
Señoras

Salón especial en el primer piso

Tinturas ●● Ondulaciones

Perfumes ●● Manicura

ESPECIALIDAD EN EL CORTE
DEL CABELLO A LA GARÇONNE**AMADEO
MARTI**
BOURG - MADAME**Anónima****Alsina = Graells de A. T.****Despacho Central del F. C. Trans-
pirenaico de Ripoll a Puigcerdá****PUIGCERDA**En el citado D. C. y para mayor comodidad de los viajeros se
facilitan billetes combinados con destino a las estaciones siguientes:**Alp Ribas Ripoll Vich**
Torelló Manlleu Barcelona